

II Cz 639/24

POSTANOWIENIE

Dnia 4 listopada 2024 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący: sędzia Jacek Stypulkowski (del.)

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2024 roku w Białymstoku
na posiedzeniu niejawnym
sprawy z powództwa Skarbu Państwa – Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
Oddziału Regionalnego w Białymstoku
przeciwko Wojciechowi Jankiewiczowi
o zapłatę
na skutek zażalenia powoda Skarbu Państwa – Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
Oddziału Regionalnego w Białymstoku
na postanowienie Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 30 sierpnia 2024 roku w sprawie
sygn. akt II Nc 302/22
postanawia:

Uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2024 roku, wydanym w sprawie sygn. akt II Nc 302/22, Sąd Rejonowy w Białymstoku umorzył postępowanie na podstawie art. 182 § 1 pkt 1 kpc.

W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd I instancji wskazał, że prawomocnym postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2023 roku Sąd Rejonowy w Białymstoku, na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 kpc, zawiesił postępowanie z uwagi na brak doręczenia pozwanemu odpisu pozwu za pośrednictwem komornika i brak wykazania, że pozwany mieszka pod adresem wskazanym w pozwie. Zażalenie na to orzeczenie zostało oddalone w dniu 13 października 2023 roku. Wskazał ponadto, że powód pismem z dnia 27 grudnia 2023 roku wnosił o podjęcie zawieszono postępowania i ustanowienie pozwanemu kuratora na podstawie art. 143 kpc. Sąd I instancji podał również, że postanowieniem z dnia 8 lipca 2024 roku referendarz sądowy umorzył postępowanie na podstawie art. 182 § 1 pkt 1 kpc, a zaskarżone postanowienie zostało wydane na skutek skargi na wskazane wyżej orzeczenie referendarza. Zdaniem Sądu Rejonowego postępowanie w sprawie winno ulec umorzeniu, bowiem powód w terminie 3 miesięcy od dnia wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania, a nie od

dnia uprawomocnienia tego orzeczenia, nie zgłosił wniosku o podjęcie zawieszono postępowania, co oznacza, że spełnione zostały przesłanki do umorzenia postępowania wskazane w art. 182 § 1 pkt 1 kpc. Jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd wskazał art. 182 § 2 pkt 1 kpc.

Zażalenie na to postanowienie złożył powód, zaskarżając orzeczenie w całości. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 182 § 1 kpc poprzez jego niezasadne zastosowanie i umorzenie postępowania w sprawie. W treści zażalenia wskazał, że Sąd błędnie uznał, że termin 3 miesiące od zawieszenia postępowania należy liczyć od dnia wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania a nie od daty jego uprawomocnienia. Swoje stanowisko szeroko uzasadniał w uzasadnieniu zażalenia. Wskazał ponadto na treść postanowienia referendarza sądowego z dnia 31 stycznia 2024 roku, którym to orzeczeniem referendarz uchylił swoje postanowienie z dnia 2 stycznia 2024 roku o umorzeniu postępowania i podjął zawieszono postępowanie.

Powołując się na powyższe zarzuty skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

SĄD OKRĘGOWY ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Zażalenie powoda zasługuje na uwzględnienie, a zaskarżono postanowienie podlega uchyleniu.

Wskazać należy, że stosownie do treści art. 182 § 1 pkt 1 kpc Sąd umarza postępowanie zawieszono z przyczyn wskazanych w art. 177 § 1 pkt 5 i 6, jeżeli wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu trzech miesięcy od daty postanowienia o zawieszeniu postępowania.

Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska skarżącego co do tego, aby termin 3 miesiące wskazany w cytowanym przepisie winien rozpoczynać swój bieg od daty uprawomocnienia postanowienia o zawieszeniu postępowania, bowiem stoi ono w rażącej sprzeczności z jego literalnym brzmieniem, jednak nie budziło wątpliwości Sądu II instancji, że aby umorzyć postępowanie na podstawie tej normy, winno być ono uprzednio zawieszono na podstawie art. 177 § 1 pkt 5 lub 6 kpc. Tymczasem, co zupełnie nie zostało dostrzeżono przez Sąd Rejonowy, w dacie wydania zaskarżonego orzeczenia, postępowanie w sprawie nie było zawieszono. Referendarz sądowy postanowieniem z dnia 31 stycznia 2024 roku (k.111) podjął zawieszono postępowanie (zaskakujące rozstrzygnięcie z pkt 1 tego orzeczenia znajduje się poza zakresem kognicji Sądu w niniejszej sprawie i tylko z tego powodu nie będzie przedmiotem oceny) i w późniejszym czasie, do czasu wydania postanowienia referendarza z dnia 8 lipca 2024 roku, a następnie zaskarżonego postanowienia w dniu 30 sierpnia 2024 roku, postępowanie to nie było zawieszono. Orzeczenie referendarza z dnia 31 stycznia 2024 roku nie było również przedmiotem skargi i nie utraciło swojej mocy, co oznacza, że skutek w postaci podjęcia zawieszono postępowania się ziszczył.

Oznacza to, że ani referendarz, ani też Sąd nie miał podstaw do umorzenia postępowania na podstawie art. 182 § 1 pkt 1 kpc. Nie ma przy tym znaczenia okoliczność, że podstawy takie istniały po 16 listopada 2023 roku, bowiem w dniu 31 stycznia 2024 roku postępowanie zostało podjęte.

Z tych przyczyn Sąd Odwoławczy uznał, że zaskarżono orzeczenie jest wadliwe i na mocy art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 3 kpc orzekł jak w sentencji postanowienia je uchylając.

**Orzeczenie
jest prawomocne**

Z upoważnienia Kierownika Sekretariatu
Na oryginalne właściwe podpisy
Za zgodność świadczę

PROTOKOLANT
mgr Martyna Zawadzka